

վերայ զօ. սմավարի մէջ այրել, ծխել. սորա ծուփը մարդկանց համար համարեա անզգալի է, բայց տեղը սորա հոտը առնելուն պէս կէս ժամից յետոյ դուրս կդայ իւր բնից և սատկած գետին կթափի. Ապա գետինը մաքուր պէտք է սրբել և երկու օրից յետոյ դարձեալ կրկնել երիցուկի ծխելը. Այսպիսով ցեցը դուրս կդայ բոլորովին տան ամեն կահկարասիրի և փափուկ անկողինների միջից, որովհետեւ և սոցա մէջ թափանցումէ երիցուկի հոտը. Այս միջոցը կներգործի և տան մէջ գտնուած մոծակների և սոցա նման միջատների վերայ.

Մ-Ն-Հ-Ի-Ն-Ե-Ր-Է ի Ե-Ռ-Ն-Ե-Ր-Ի-Ն-Ը Վ-Ե-Ր-Ջ-Ա-Պ-Է-Ս ստատիստիկական ճիշտ տեղեկութիւններից դուրս եկաւ մեռնող մանկիկների թիւը. 100 մանկիկներից, որոնք իւրեանց մօր ծիծն են կերել, առաջին տարին մեռել են միայն 18 -ը, ծծմայրներին յանձնուածներից 100 -ից. 28, հասարակ կաթով և այլ միջոցներով մեծացողներից 60, իսկ բարեգործական հաստատութեանց ձեռքն անցնողներից 80.

Այս ճիշտ տեղեկութիւնները յանձնում ենք մեր լուսաւորուած (?!) տիկինների խորին ուշադրութեանը, արդեօք ե՞րբ պիտի խրատուենք, մի՞թէ սա է Խւրոպական լուսաւորութիւնը, ոչ ազնուափայլ տիկիններ, հաւատացնում եմ ձեզ, որ այս մասին ամենակոշտ գեղկուհին 1000 անգամ լուսաւորուած է քան մի ուրիշը, որ իւր երեխեն կերակրելը իւր սեպհական կաթով գժոխային տանջանք է համարում. գեղջկուհին իւր զաւակը առողջ է ծնում և առողջ յանձնում ազգին. Իսկ դուք գիտէք որ • Mens sano in corpore sano . . .

ՅՈՒԱԳՐԱԿԱՆ ՍԻՆՈԴԻ.

Ի 14 Ապրիլի 1883 ամիս Սինօդս Ս. Էջմիածնի ընկալիալ զգրութիւն Պատրիարքի Հայոց Կ. Պոլոսյ Գեր. Ներսէս Արքեպիսկոպոսի ի 18 Յունվարի տարւոյս թիւ 28, յորում ի միջի այլոց խնդրէ ստուգիլ եւ հաղորդել ինքեան թէ՝ արդարեւ գոյք հանգուցեալ Վեհափառ. Հայրապետի կողոպատկանը են ընդ ծեսն Քարտուղարի նորին 0օնութեան Վահրամ Եղիսակոպսի եւ ներքին սպասաւորի Վեհի Ստեփանոսի Դէմիրչեանց ևւ գործակցի նոցին ի յափշտակութեանն հիկողայոսի Թիւլպանութեանց, որպէս գրէ ինքնիան Արժ. Կիւրեղ վարդապետն Արապեսնց յ 31 Դեկտեմբերի անցեալ ամիս, համեցաւ ու վերտողեալ զրութիւն Գեր. Պատրիարքին ձանուցանել թէ՝ յետ մահուան ի Տէր հանգուցեալ Գէորգայ Կաթուղիկոսի եւ յետ փառաւորն յուղարկաւորութեան մեռնարկեալ ըստ օրինի արձանագրել զյիտ մնացեալ կայս Նորին 0օնութեան ի ներկայութեան պատգամաւորաց ումանց եկելոց ի Տիւնեաց. յԱղէքսանդրապօլից, յերեւանայ եւ ի հնոյն հախիցեւանէ ի հանդէս յուղարկաւորութեանն, արդարեւ յուսով մեծաւ ակնունէր Սինօդս գտանել զիշանաւոր գումար դրամոց եւ զմթերս բազումս ընչից թանկագուց. ըստ որում որպէս յայտնի է Սինօդիս եւ ամենից իսկ.

զի Վեհափոռութիւն Նարին դիմելով դիղէր կամնայն լին, դորս շահնշան դունայն ժամանակս կտմուղիկոսութեան թէ և նուիրածաց, թէ լընծայից, թէ յաջաճարութից ու խոսութեաց եւ թէ յայէ իւ այլ աղքիրաց եւ ոչինչ քնաւ ծախսէր դրեթէ յանձնէ ի պէտու անգամ կարեւորագոյն ոխտոյից իրաց, ուսկայն ի դորմանս մեր ամենեցուն եւ սրոց ընդ մեզ կային անդ չիրեւեցան եւ ոչինչ սինչեւ անգամ Վարդանիանութեան եւ Խպիսկոպոսութեան յատկանիշ խանց եւ պիտի 63 թ 80 կրտ, զրամոց երկուց ուկեաց, միոյ ոսկեաց եւ միոյ արծութեաց տփոց եւ բանի մի կատարաց կերպասնայ եւ հաւարատէ աննշան իրադ ինչ յնդ այս անակնունեի երեսոյթ յարեւու անդէն կասկած մեծ ասկս յափշտակութեանց ընչից հորին Վեհափառութեան եւ սնաւաել եւն յուղեցաւ մտաք, երբ ի դատարկացիով յարկնդի Շորա ի վեր եկ զիր մի յորում զրեալ էր իր թէ, կաթու զիւոսն զատկնայն ժամանակս պաշտօնավարութեանց իրաց, թէ յառաջնորդութեան, թէ ի պարփար դատարկաց կամ անդէն կամ անդէն առ ի պատրու ակել զիւարդու անձն, վասն դի հանդուցիան չէ ընաւ ծախսալ ինչ բանձնէ, ոչ ի շնուռին եկեւզեցիոց եւ դպրոցաց եւ ոչ ի թնամս ուղրատաց և այլոց դոնէ յուուրս Հայրապետութեան իւրոյ տոտ, որպէս քաջայտու պիտան Անդամը Սինօդին և բարումք, Արնօդու տնօրինեալ իրուցաց անմիջապէս յանձնաւողով առ ի նետապօտելու զգովնանն կամկած երավ ի նախն զիւաս որպանդէս զմիկաւոր և գնաւասարիմ ծանուցեալոն հորին Վեհափառութեան դՎաճրամ Եպիսկոպոն Մանկունի, զՍտիվանմոն գլմիրմեանց եւ մասմար եւ զայլ սպասաւորս, որք ի Վեհաբանի անդ զտանէին Յանմեամուզովն թէպէտ փոյթ յանձնին տարեալ բառ խրովանմ կարեաց զմիդն եւ զնաւրս հայթայթամաց ի կիրակի ի վետ կորսաւնան, սակայն խաջնկութ ընդառաջ ելիալը խափ անեցին յաջողակ բնթացից դործոյն մեռնաս արքունի տեսչութիւնը, փոստային գարցութիւն եւ սստիկանութիւնն անգամ, յորոց նարկ եղեւ պահանջել յանձնաւողովոյն զօնազակութիւն եւ բարեկ զկարեւոր տեղիկութիւնն զդրամոց և ընչից յուարեկոց յայլ եւ այլ անզիաց եւ յանձնաց յանուն համագիրոսի եւ յանուն Մանկաւմոյ, զրամարեցան տապ զայնափափս, եւ այս այնու յատկացէս սպատճառաւ, զի բառ արածուրութեան օրինաց Տէրութեանն զայնափփի տեղիկութիւնն ըստ դատական զործոց իրաւանք են միայն ի մեռս բիրեկ գատաստանական բննչաց եւ ոչ այլում ուներ: Եւ թէպէտ ի վերայ այնք ամենայնի Յանմեամուզովն զարգիւն ինչ մասնաւորս ի մեռս բերեալ նարփա չափ՝ ունի տառչի պանել Սինօդիա, սակայն եւ այնպէս զարծն զարծեալ ի տարամամ դրութեան, մինչ ոչ լւեծցին տարակուսանք թէ նարկ ինչ իցէ արցիօր զշարունակութիւն զործոյն յանձնեկ ի քննադտութիւն պատշաճական բաղարական Ատենի, թէ վարեկ զայն սպատնին եղածակաւ տառի նարկ ի վերայ կայ Սինօդիո խօսկալ, թէ զորն յիրկոց անտի ծանապարհաց ընտրել, գառեացնն, որ կառէ Թերեւո զիւտ բերել դհետուանս անախործա, թէ զփերժնն, որ սրպէս փորձն եցոց ակներեւ, ունի ինուել ապարէն ապարզիւն եւ անպուրդ: Անս յայսպիսաւ անորոշ

դրութեան գտանի տակաւին գործն զորմէ յետ աչպուրջն կը ողասառութեան Ոինազ ունի առնել զնաբառակայարմաքն եղրակացութիւն եւ զհնառեւ անացն հաղորդի ի ժաման ի զիտութիւն Գեր. Պատրիարքին Հայոց Կ. Պօլոյ եւ նովաւ յապահութիւն աղդային Ֆուգովոց:

Անդամ Ա. Սինօդի Գեր. Հերակ Եղիսկրպոնն նմնամաճան դունավ ընդ այս հղակացութիւն ի 28 անցելոյ Մարտի եւ գիւր գնիտագոյ դաստիութիւնն նախ Թէ հարկ է Սինօդին ուշի ուշով եւ լուրջ խորհրդածութեամբ որոշել Թէ՝ զիր հանգուցեալ Հայրապետին գաւերական Թէ՝ անփաւէր համարելի է, եւ ապա յայտնել զստութենէ պարունակութեանցն եւ Թէ՝ Սինօդը զիտիէ հաւաստենա նթէ՝ ունէր արդիօր հանդուցնալ Հայրապետն զգումարս եւ իրս Մանգաղինս հրչափ, ճուտի եւ յունիէ նուրիմայ եւ Թէ՝ հանգուցեալ Հայրապետն, որպէս զիտին ցեարք անդամը Սինօդից, նուրիւնալ է ումանց Էպիսկոպոսաց, Միաբանից, ումանց առտիճանաւոր ծառայութաց եւ սպասառորաց իւրոց զգանապան ընծայս մանգւանդ Թէ հանգուցեալն յետ մահուան իւրում ենթող ինչ ինչ սպիտինս, արծաթեղէնս եւ զմատանիս: Երկրորդ Թէ առանց ունելոյ յԱտենի իւրում զարդիւնս ընդիչ Յանձնաժողովոյ, Սինօդին չէ հարկ սունել զալ եւ այլ ենթագրութիւնս, այլ ստիոգի գՅանձնաժողովոյն փաւթալ որթան հընարաւոր է զախճան տայ ընտութեանն եւ մի անտեղի պատճառաբաւութեամբ յաւելու զգայթակդութիւնն եւ զիասկածանս ի նորիւորականս եւ ի ժողովրդականս աղդիս, որով առաւել կնճռութիւնի տարծն, մասսաւանդ զի այնպիսի ընթացիւք տացէ Սինօդի Ազգայնոց մերոց զիրաւացի պատճառու կասկածանաց Թէ՝ Սինօդն չանայ ստուէրս ածել Անուան հանգուցեալ Հայրապետի: Երկրորդ Թէ՝ նիւրել վարդապետն չունէր իրաւունս զրել ում ումէք եւ իցէ ի պաշտօնական անժանց դատեղիկութիւնս այնպիսիս, որպիսիք եւ ոչ Սինօդիս էին յայտնիք եւ Թէ՝ ենթէ պակասեալ էին զոյք եւ ինչք ի կայից հանդուցեալ Հայրապետի եւ վեհարանի, զինչ այնուիկ, որպիսիք յականէ անուանէ պարտէր Սինօդն իմանալ, ցաւցակացրել եւ տայ ի ընտութիւն Յանձնաժողովոյն: Զորրորդ Թէ՝ պարտէր Սինօդին պատասխանել զրութեան Գեր. Հերակս Արքեպիսկոպոսի Պատորիարքի Կ. Պօլոյ եւ յայնել զարդիւնս ըննութեան Յանձնաժողովոյ, որպէս պահանջէնա, եւ ոչ երբէր ենթագրութեամբ եւ մակարերութեամբ մոտնել ի տարապարտ կարծիս եւլիս: Հինդերօրդ Շ. է զայի Սինօդի առանց ունելոյ զհաստատ վկայութիւնս եւ զիփաստո՞ կարծիքական բանիք արատաւորել զոք եւլիս:

Օրովհնուու օրէնք բառ 945 յօդ. «հապ» 44 մասն 4. Սինօդն Արքու Էջմիածնի վարի համաճան Կողեղդիքական կարգաց: Խակ ըստ 434 յօդ. «44 հատ» գործն ի դէպս տարածոյնութեան՝ վճռահատի ըստ առաւելութեան ժայնիցն, խակ ենթէ Թիւ նոցա է հաւասարաչափ, յայնդէպս ճայն Ա. տինապիտի է հակամատող: Եւ ըստ 750 յօդ. «2 հատ» օրինաց, Անդամն, որ անհամաճան իցէ ընդ եղրակացութիւն Արքովին կայացեան ի 25 Փետրվարի տարւոյ ըստ ի վեր անդր յառաջ թերեւ գինի սոս բարդիւոյ օրովրին, ի հակառակ դէպս նա պատասխանատու է վասն եղրակացութեան համարատար ընդ միւսոց. հրամայ եւ ցին զվերոյզրեալ եղրակացութիւն Արքովին կայացեան ի 25 Փետրվարի տարւոյ ըստ ի վեր անդր յառաջ թերեւ գինի սոս: